

Skön Cecilia

Hurtigt

En ral-la-re, en ral-la-re till Skövde
ort han kom. Han fri-a till en flicka skön, Ce-
ci-lia het-te hon. Hen-nes tan-kar vå' fri-
mo-di-ga, Hen-nes hjär-ta stod i brann Blott
för hon stod och ta-la vid en ras-ker rallar man.

2. Tro aldrig att jag knyter något kärleksband med dig, nej, du är blott en rallare och jag en flicka fin. Nej bort med så'na tankar, nej bort med så'nt begär. Tro aldrig att jag håller en rallare så kär.

3. Den rallaren, den rallaren han reste bort sin kos. Han reste bort från hemmet och från sin fagra ros. Hans tankar var Cecilia, som en gång varit hans, när han om hennes hjärta bad allt uppå kärleksvis.

4. Sju åren voro gångna, sju åren runt omkring, då faller skön Cecilia i febersjukdom in. Den sjukdomen var blandad med smärta och stor sorg, allt för hon hade givit den raske rallarn korg.

5. Cecilia blev döder och lagder uppå bår, av gossar blev hon buren till gravens mörka vrår. I denna mörka boning, i denna kalla grav, där vilar skön Cecilia, som rallarn älskat har.

6. A hör I flickor alla, som än ogifta gå, tag mot era gossars anbud, när som det bjuds uppå. Låt edert högmot falla, som i edert sinne bo, i gravens mörka boningar skall så'nt ej finna ro.